

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๑๐๐๗/ ๑๖๘๘

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๗๙๕๑ ก๔๐
วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๗.๐๐

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖

กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

3 ก

มกราคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๗/๑๔๔๑๙ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๒๕๗๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. และบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ.

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ.

๔. หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. (Checklist)

๕. รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ.

๖. การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ.

๗. แผ่นบันทึกข้อมูลของสิ่งที่ส่งมาด้วยรายการที่ ๒ - ๖

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. (ร่างพระราชบัญญัติฯ) มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กระทรวงการคลังได้เสนอเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ. เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ แจ้งคำสั่งของรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ให้กระทรวงการคลังรับร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ. ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อยุติก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

/๑.๒ การดำเนินการ ...

๑.๒ การดำเนินการ

๑.๒.๑ กระทรวงการคลังได้จัดประชุมหารือร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ.

เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ร่วมกับผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) สมาคมธนาคารไทย สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย (Association of Thai Securities Companies: ASCO) และบริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด (บริษัท เบเคอร์ฯ) ซึ่งที่ประชุมได้หารือในประเด็นที่มีข้อขัดแย้งของกระทรวงยุติธรรม ๔ ประเด็น ได้แก่ ๑) หลักการของการใช้ทรัสต์และการรองรับสิทธิหน้าที่ ๒) ขอบเขตการใช้ทรัสต์ ๓) ระบบกฎหมาย และ ๔) หน่วยงานกำกับดูแล ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกระทรวงการคลังไปหารืออย่างเป็นทางการกับปลัดกระทรวงยุติธรรมอีกครั้ง

๑.๒.๒ ผู้แทนกระทรวงการคลังได้เข้าพบปลัดกระทรวงยุติธรรม เมื่อวันพุธที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เพื่อหารือในประเด็นที่กระทรวงยุติธรรมมีความเห็นขัดแย้งต่อร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ. โดยปลัดกระทรวงยุติธรรมไม่ขัดข้องในหลักการให้มีกฎหมายทรัสต์ อย่างไรก็ตาม ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีข้อคิดเห็นและขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ. ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี โดยมีประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ๑) วัตถุประสงค์และขอบเขตของการใช้ทรัสต์ (กำหนดขอบเขตของวัตถุประสงค์ประเภทของทรัพย์สิน และกรอบระยะเวลาการสิ้นสุดของกองทรัสต์) ๒) การกำกับดูแล (หน่วยงานกำกับดูแล) และ ๓) กลไกการคุ้มครองบุคคลภายนอก (การจดทะเบียนทรัพย์สินกองทรัสต์) โดยให้ประสานกับสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม) ต่อไป

๑.๒.๓ กระทรวงการคลังได้ประสานกับผู้แทนกระทรวงยุติธรรม และได้จัดการประชุมหารือเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ. ฉบับที่ได้ปรับปรุงใหม่ คือ ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ร่วมกับผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบด้วย กระทรวงยุติธรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน ก.ล.ต. สมาคมธนาคารไทย ASCO และบริษัท เบเคอร์ฯ โดยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมได้มีข้อสังเกตใน ๔ ประเด็น คือ ๑) การจัดตั้งทรัสต์อาจจะขัดกับหลักกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายไทย ๒) กรอบระยะเวลาการสิ้นสุดของกองทรัสต์ ๓) การมีผลของทรัสต์ (การจดทะเบียนกองทรัสต์) และ ๔) การกำกับดูแลทรัสต์ ทั้งนี้ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมไม่ขัดข้องต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ให้ความสำคัญกับการที่ประเทศไทยต้องปรับตัวในส่วนของภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้ โดยเร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขัน และการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันทรัพย์สินในประเทศไทยได้ถูกนำออกไปยังต่างประเทศเพื่อลงทุนหรือทำธุรกรรมในต่างประเทศ ทำให้ความมั่นคงทางการเงินและทรัพย์สินของประชาชนคนไทยในประเทศลดลง ประกอบกับกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันของประเทศยังไม่สามารถรองรับแนวทางการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคลให้สอดคล้องตรงตามความต้องการส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์กับคนในครอบครัวหรือบุคคลอื่นได้นอกจากนี้ แม้ว่าในประเทศไทยได้ริเริ่มการนำหลักกฎหมายเรื่องทรัสต์มาใช้บังคับเป็นกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน แต่เป็นกฎหมายที่มีลักษณะเพื่อเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการดำเนินธุรกรรมในตลาดทุน

ให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการระดมทุนและประกอบธุรกิจในตลาดทุนเท่านั้น ดังนั้น จึงควรมีการนำหลักกฎหมายทรัสต์มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ก่อตั้งทรัสต์เพื่อประโยชน์แก่บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลอื่นตามความประสงค์ของผู้ก่อตั้งทรัสต์ อีกทั้งจะช่วยลดปัญหาการนำทรัพย์สินออกจากประเทศ เพื่อไปจัดตั้งทรัสต์ในต่างประเทศ โดยจะส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม จึงจำเป็นต้องเสนอ ร่างพระราชบัญญัติฯ ประกอบกับมาตรา ๔ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุม คณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติเป็นเรื่องที่ต้องนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

๓. ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ.

กระทรวงการคลังขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ แบ่งออกเป็น ๗ หมวด ๑๑๒ มาตรา สามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และ ๓)

๓.๑ หลักการและเหตุผล

ให้มีกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล เนื่องด้วยปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัสต์เพื่อการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล อีกทั้งมาตรา ๑๖๘๖ ของ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้การจะก่อตั้งทรัสต์ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อมด้วยพินัยกรรมหรือด้วยนิติกรรมใด ๆ ที่มีผลในระหว่างชีวิตก็ดีหรือเมื่อตายแล้วก็ดี หากมีผลไม่ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อก่อตั้งทรัสต์เท่านั้น จึงทำให้กฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการทรัพย์สิน ส่งผลให้มีทรัพย์สินในประเทศไทยถูกนำไปบริหารจัดการนอกประเทศ และในปัจจุบันมีเพียงทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุนซึ่งกำหนดให้สามารถก่อตั้งทรัสต์เพื่อเป็นเครื่องมือทำให้ธุรกรรมในตลาดทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขข้อติดขัดบางประการในการระดมทุนและในการประกอบธุรกิจในตลาดทุนได้เพียงเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัสต์เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล และยังช่วยลดการนำทรัพย์สินออกไปบริหารจัดการนอกประเทศ อันจะส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม และสอดคล้องกับมาตรา ๑๖๘๖ ของกฎหมายดังกล่าว

๓.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ

๓.๒.๑ นิยามและขอบเขตของทรัสต์

(๑) กำหนดบทนิยาม

“ทรัสต์” หมายความว่า นิติสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์

“สัญญาก่อตั้งทรัสต์” หมายความว่า สัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่งเรียกว่า

ผู้ก่อตั้งทรัสต์ โอนหรือก่อทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ทรัสต์

ด้วยความไว้วางใจให้ทรัสต์จัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้รับประโยชน์

“กองทรัสต์” หมายความว่า บรรดาทรัพย์สินที่กำหนดตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์ และให้หมายความรวมถึงบรรดาทรัพย์สิน ดอกผล หนี้สิน และความรับผิดที่เกิดขึ้นจากการจัดการตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์ หรือตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ก่อตั้งทรัสต์” หมายความว่า บุคคลในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ซึ่งเป็นผู้โอนหรือก่อทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินให้แก่ทรัสต์

“ทรัสต์” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ที่เป็นคู่สัญญาในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ก่อตั้งทรัสต์ หรือได้รับการแต่งตั้งจากศาลให้ดำเนินการในฐานะทรัสต์ให้มีหน้าที่ดูแลและจัดการทรัพย์สินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งทรัสต์ โดยได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ก่อทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ

/“ผู้รับประโยชน์” ...

“ผู้รับประโยชน์” หมายความว่า บุคคลผู้ถูกระบุไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ให้เป็นผู้รับผลประโยชน์จากทรัพย์สินที่ถือโดยทรัสต์ โดยอาจถูกระบุไว้เป็นบุคคลรายเดียว หรือเป็นประเภทกลุ่มบุคคล

“การจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล” หมายความว่า การบริหารจัดการทรัพย์สินของผู้ก่อตั้งทรัสต์เพื่อประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการจัดการทรัพย์สินในกองทรัสต์ภายหลังผู้ก่อตั้งทรัสต์ถึงแก่ความตาย

(๒) ขอบเขตของทรัสต์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล

ขอบเขตของทรัสต์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการ ดังต่อไปนี้ คือ ๑) มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแย้ง โดยกฎหมายเป็นการพนันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ๒) การระดมทุนจากประชาชน ๓) การจัดการทรัสต์ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน และ ๔) การจัดการทรัสต์ที่มีลักษณะเป็นทรัสต์เพื่อการประกอบธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับดูแล

๓.๒.๒ หมวด ๑ การก่อตั้งทรัสต์

(๑) ส่วนที่ ๑ สัญญาก่อตั้งทรัสต์

กำหนดเรื่องวิธีการก่อตั้งทรัสต์โดยให้ทำสัญญาเป็นหนังสือ และผู้ก่อตั้งทรัสต์โอนทรัพย์สินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่จะให้เป็นกองทรัสต์แก่ทรัสต์แล้ว รวมทั้งห้ามผู้ก่อตั้งทรัสต์เป็นบุคคลเดียวกับทรัสต์และห้ามทรัสต์เป็นผู้รับประโยชน์ โดยผู้ก่อตั้งทรัสต์เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ และการกำหนดในสัญญาก่อตั้งทรัสต์มิให้คู่สัญญากำหนดระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งร้อยปี และให้มีรายการสำคัญตามที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์

(๒) ส่วนที่ ๒ ผลของการก่อตั้งทรัสต์

กำหนดเรื่องสิทธิและหน้าที่ของผู้ก่อตั้ง ทรัสต์ ทรัสต์ และผู้รับประโยชน์ ภายหลังจากที่ได้ก่อตั้งทรัสต์แล้ว และให้ทรัสต์ที่ได้ก่อตั้งขึ้นแล้วไม่ถูกกระทบกระเทือนเมื่อมีเหตุการณ์ที่กำหนดไว้ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่สัญญาก่อตั้งทรัสต์จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๓) ส่วนที่ ๓ การเปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์

กำหนดเรื่องการเปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์ให้กระทำได้ตามสัญญา ก่อตั้งทรัสต์ หรือกรณีสัญญาก่อตั้งทรัสต์ไม่ได้กำหนดไว้ ให้ผู้รับประโยชน์และทรัสต์ตกลงกัน หรือตามคำสั่งศาลกรณีที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์ ทรัสต์ หรือผู้รับประโยชน์ร้องขอต่อศาล และการเปลี่ยนแปลงทรัสต์ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ หรือมีเหตุตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่และการเข้าทำหน้าที่ของทรัสต์รายใหม่

๓.๒.๓ หมวด ๒ สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดของทรัสต์

(๑) กำหนดเรื่องการทำหน้าที่ของทรัสต์ในการจัดการกองทรัสต์และการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลภายนอกที่ทรัสต์เข้าทำนิติกรรมหรือธุรกรรมต่าง ๆ กับบุคคลภายนอกนั้นทราบด้วยว่าได้กระทำหน้าที่ในฐานะที่ตนเป็นทรัสต์

(๒) กำหนดเรื่องการจัดทำบัญชีทรัพย์สินของกองทรัสต์แต่ละกองแยกออกจากกันและแยกออกจากบัญชีอื่นของทรัสต์ การจัดเตรียมเอกสารและการจัดเก็บเอกสารของกองทรัสต์และระยะเวลาการจัดเก็บ การให้ทรัสต์มอบหมายให้ผู้อื่นจัดการกองทรัสต์

(๓) กำหนดเรื่องความรับผิดเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทรัสต์ ให้ทรัสต์รายใหม่ มีหน้าที่เรียกชดเชยค่าเสียหายจากทรัสต์รายที่ต้องรับผิดชอบและติดตามเอาทรัพย์สินคืนจากบุคคลภายนอก ทรัสต์ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่กองทรัสต์เมื่อจัดการกองทรัสต์ไม่เป็นไปตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์

/หรือพระราชบัญญัติ ...

หรือพระราชบัญญัตินี้ และการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้รับประโยชน์ สำหรับความเสียหายหรือทำให้ทรัพย์สินของกองทรัสต์กลับคืนคงสภาพเดิม รวมทั้งให้ทรัสต์ได้รับค่าสินไหมทดแทนจากกองทรัสต์ที่ทรัสต์ได้รับความเสียหายจากการจัดการกองทรัสต์

๓.๒.๔ หมวด ๓ สิทธิของผู้รับประโยชน์และความคุ้มครอง

(๑) กำหนดเรื่องให้ทรัสต์ต้องแจ้งให้บุคคลที่เป็นผู้รับประโยชน์ตามที่กำหนดในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ได้ทราบว่าเป็นผู้ได้รับประโยชน์

(๒) กำหนดเรื่องผู้รับประโยชน์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องให้ทรัสต์จัดการทรัสต์ให้ถูกต้อง และสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายและติดตามเอาทรัพย์สินคืนจากบุคคลภายนอกที่ได้ทรัพย์สินของกองทรัสต์

(๓) กำหนดเรื่องผู้รับประโยชน์มีสิทธิที่จะตรวจสอบดูและขอคัดสำเนาบัญชีหรือเอกสารอื่นใด การใช้สิทธิของผู้รับประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ถอดถอนทรัสต์หรือแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่ การเรียกร้องค่าเสียหายเพื่อประโยชน์ของกองทรัสต์ การติดตามเอาทรัพย์สินในกองทรัสต์คืน หรือการเรียกร้องให้ทรัสต์ปฏิบัติตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์

(๔) กำหนดเรื่องการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินกองทรัสต์ มิให้นำมาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ที่เป็นหนี้ส่วนตัวของทรัสต์

(๕) กำหนดเรื่องผู้รับประโยชน์แต่ละราย อาจขอให้ทรัสต์เปิดเผยข้อมูลชื่อและที่อยู่ และเนื้อหาสิทธิประโยชน์ของผู้รับประโยชน์อื่นได้รับ และการโอนประโยชน์ในการเป็นผู้รับประโยชน์ให้ผู้อื่น และการสละประโยชน์ในการเป็นผู้รับประโยชน์

๓.๒.๕ หมวด ๔ การระงับสิ้นไปของทรัสต์

(๑) กำหนดเรื่องเหตุแห่งความสิ้นสุดลงของทรัสต์ การเลิกทรัสต์ และการชำระบัญชีของทรัสต์ผู้ชำระบัญชี

(๒) กำหนดเรื่องการทำหน้าที่ของทรัสต์เมื่อทรัสต์สิ้นสุดลงแล้ว ในการรวบรวมจำหน่าย และจัดสรรทรัพย์สินเพื่อการชำระหนี้สินและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

๓.๒.๖ หมวด ๕ การกำกับดูแลทรัสต์

(๑) ส่วนที่ ๑ การอนุญาต

กำหนดเรื่องการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการเป็นทรัสต์ โดยคณะกรรมการ ก.ล.ต. และผู้ที่อาจยื่นคำขอ มีดังนี้ คือ ๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ๒) สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ๓) บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และ ๔) นิติบุคคลอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

(๒) ส่วนที่ ๒ การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์

(๒.๑) กำหนดเรื่องการให้ทรัสต์ต้องจัดให้มีระบบงานที่เหมาะสมในการจัดการกองทรัสต์ การจัดการกองทรัสต์ให้เป็นไปตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์และตามพระราชบัญญัตินี้ การบันทึกกรรมสิทธิ์หรือสิทธิเหนือทรัพย์สินในกองทรัสต์ การจัดสรรสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้รับประโยชน์ รวมทั้งการควบคุม และตรวจสอบการจัดการกองทรัสต์ให้ถูกต้องตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์

(๒.๒) กำหนดเรื่องการให้ทรัสต์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด เช่น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกระทำตามอำนาจหน้าที่ของทรัสต์ การดำรงฐานะทางการเงิน การทำประกันภัยสำหรับความรับผิดที่เกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ เป็นต้น

(๒.๓) กำหนดเรื่องการให้ทรัสต์ต้องจัดทำงบการเงินของกองทรัสต์แยกต่างหากจากงบการเงินของทรัสต์ โดยคำนึงถึงมาตรฐานที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบัญชีด้วย

(๒.๔) กำหนดเรื่องการให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจที่จะมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรให้ทรัสต์กระทำการหรือดเว้นกระทำการใด ๆ ภายในเวลาที่กำหนดเพื่อป้องกันความเสียหายซึ่งอาจเกิดขึ้นกับกองทรัสต์หรือผู้รับประโยชน์

๓.๒.๗ หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดเรื่องการให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้เพื่อการรวบรวมเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และเพื่อการตรวจสอบการกระทำความผิดหรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และการให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและการลงโทษบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

๓.๒.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ อายุความ และคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิด

(๑) ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง

กำหนดเรื่องโทษทางปกครองจะใช้กับการกระทำความผิดที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. หรือสำนักงาน ก.ล.ต. ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุนมีอำนาจพิจารณาโทษทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ส่วนที่ ๒ โทษอาญา

โทษอาญาจะใช้กับความผิดเกี่ยวกับการทุจริต ความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือการเป็นทรัสต์โดยไม่ได้รับอนุญาต

(๓) ส่วนที่ ๓ อายุความและคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิด

กำหนดอายุความสำหรับความผิดที่มีโทษทางปกครอง หากมิได้มีการลงโทษทางปกครองภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่วินิจฉัยว่ามีความผิด หรือภายในห้าปีนับแต่วันที่มีการกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เปรียบเทียบความผิดสำหรับความผิดที่ไม่มีผลเสียหายนายแรงต่อกองทรัสต์หรือผู้รับประโยชน์

๔. ผลกระทบ

๔.๑ การนำหลักการทรัสต์มาใช้ในการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล จะทำให้มีเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยลดการนำทรัพย์สินออกไปบริหารจัดการนอกประเทศ ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

๔.๒ เนื่องจากสำนักงาน ก.ล.ต. มีประสบการณ์และทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานและจัดสรรทรัพยากรบุคคลเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงไม่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงาน อัตราค่าจ้าง และการใช้งบประมาณรัฐ

๔.๓ การใช้ทรัสต์เพื่อบริหารจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคลอาจมีภาระภาษีเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องพิจารณาประเด็นภาษีที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมสรรพากร เพื่อสนับสนุนการใช้ทรัสต์และก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อไป

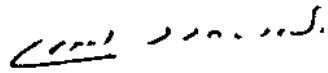
๕. ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฯ ตามข้อ ๓. โดยกระทรวงการคลังได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัตินี้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๔) รายงานสรุปผลการรับฟัง

ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕) และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติฯ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๖)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายการออมและการลงทุน

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๐๒๐ ต่อ ๓๖๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๗๓ ๙๙๘๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ thanakorns@fpo.go.th